

4142
F.30.111

A Z
URNAK HÁZÁBAN HIVSÉGESEN FOR-
GOLODOTT, ÉS AZ Ő FELSÉGE SZIVRE
HATO BESZÉDÉT SZOLLO AJAKAINAK
KEDVESSÉGÉVEL SOK LELKEKNEK É.
PÜLETEKRE 'SVIGASZTALÁSOKRA

'SZOLGÁLT,
LELKITANITO
NÉHAI TISZTELETES
TUDOS
VERESTOI
GYÖRGY
URAM.

ÉLETÉBEN A' KOLO'SVÁRI REFORM. EKLÉZIA E-
GYIK HIV ÉS BUZGO LELKI
PÁSZTORA.

07516

KOLO'SVÁR ATT

Nyomt. a' REFORM. KOLLÉGYOM Betüivel,
1794-dik. Éktendőben.

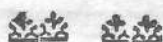

Kinek el-nem felejtendő jó Emlékezete néha ugyan sokkal mélyebben bé-vagyon nyomtatva mind azoknak Szívekben, a'kik előtt egész Hazánkban az ő ritka Talentomai, nem épen eszméletlenek, mintsem hogy az időnek akármelly vízfolyásai végképen ki-törölhetnék, mindaz által meg-érdemli, hogy annak rogyogó Világa még a' késő Maradékok előtt-is homályt nem esmérő fénnel tündököljön. Hogyha azért elsőben-is az ő eredetére fordítjuk figyelmességünket, Nemes Magyar Országban a' Balaton melletti Verestó nevű Helységben virágzott eleinten azon Nemes Familia, a' mellynek törökéből az ő Elei származtanak vala. Az holott t. i. Tséri VERESTOI ISTVÁN Fiától Tíft. VERESTOI PÁL Uramtól, életében a' Verestoi, Csáféri és Farkosdi Reform. Eklésiaák Lelki Pástorától, három Fia, úgy mint SÁMUEL, ISTVÁN és JÁNOS származtanak Kik közzül az első SÁMUEL abban az időben Fejérvárt virágzott Reform. Nemes Collégiumban tanulását végezvén, elébb a' Sz. Ersébeti azután a' Bonyhai Reform. Eklésiaában Papi hívatalt, és ezzel együtt végre a' Küküllővári Eklésiai Kerületben Nótáriuságot díszéretelesen viselt vala. Kinek kedves Hites Társával, N. és Nemz. MOSES ERSEBETH Afkonnnyal együtt való

Házassági életét felesége és Magzatok, úgymint, SÁMUEL, PAL, MÁRIA, JÁNOS, ANNA, GYÖRGY, REBEKA, JOSEF, második JÁNOS és ISTVÁN ékeztették. Ezek között az hatodik, ama'halhatatlan emlékeztető Nagy Férjfi, Néhai Tíft. és Tek. VERESTOI GYÖRGY Uram, elsőben egy kevés ideig a' Néhai Mélt. L. Bárány Lofontzi Bánffy Farkas Ur ö Nagysága Udvari Papja, annakutánna a' Kolosvári Róf. Nemes Collégiumnak, 30. Ektendők alatt Philosophiát és Mathésist, életének utolsobb Ektendeiben pedig Theologiát minden dítséretet fellyül haladó böltsességgel és fogalmatossággal tanított Professzra és végre az Erdélyi Reform. Eklésiák és Collégiumok Superintendensek és Fő Curátorok, az Házasság által egyesítvén magával Tíft. Batzoni INTZE SUSÁNNÁ Asszonyt, Néhai Tíft. Tud. Batzoni INTZE MÁTÉ Uramnak a' Kolosvári Róf. Eklésia akkori első Papjának és belső Curátorának, Tíft. Bogdányi SALGO. ERSÉBETH Asszonytól született szerelmes Leányát, ezen Páros Életeknek kellemetes gyümöltsei között, az első vala ERSÉBETH, elsőben Néhai Tek. Lofontzi ANTONI SÁMUEL Uramnak Kolo'svár Királyi és Koltsos Vároffa Senátorának, Azután ennek halála után Tíft. Tud. Pataki Sámuel Uramnak az Orvosi Tudomány nagy érdemű Doctórának és a' Kolosvári Róf. Nemes Collégiumnak a' Philosophiában és Mathésisben Professzorának, igen kedves de véle együtt csak kilentz Hólnapokig élt Házassága. A' 2-dik GYÖRGY ezen mi mostani méltó Komoruságunknak matériája. Az 3-dik SÁMUEL életében az Orvosi Tudománynak Doctora. A' 4-dik SUSÁNNÁ és az 5-dik ISTVÁN. A' kik is immár ez életből a' más jobb életre által költöztenek.

A' második ezek között Néhai Tíft. Tud. VERESTOI GYÖRGY Uram, lépett vala bá e' Világi életre ezen folyó Sécumnak XXXIX-dik Ektendejében, és minekutánna ezen Kolosvári Róf. Nemes Collégiumban serény és eles elméje által segítettvén az Oskolai Tudományok alsóbb gráditsain sebes lépésekkel és dítséretes elő-menetellel által ment volna, a' Felsőbb Tudományokra adta elméjét,

műt, a' melyekben fenn emlitett különös tiszteletre méltó édes Atyának, és akkori több nagy bíró's érdemü Professoroknak, úgy mint, Tiszt. Tud. TSEPREGI FERENTZ, HUSZTI GYÖRGY és PATAKI SAMUEL Uraiméknak út mutatásokat követvén magának igen szép és félelően ki-terjedett ismeretséget szerzett vala. Ezen itthon gyűjtött Tudományának öregbítésére, Oskolai Cursusát végezvén az 1761-dik Eft. a' Franequerei Akadémiába VENE-MA, GERDESIUS, VALKENAER és CONRADI, nagy Tudományu Professorok vezérlések alatt, igen jó alkalmatosságot találta. Az holitt a' Tudományok körül nagy forgalmatossággal folytatott foglalatosságainak egy nevezetes és kiuteltelen fenn maradó Bizonyosságu azon Dissertatioja, melyet, De duobus Philosophorum Aegyptiorum Mosi olim resistentium ordinibus quorum priores IAN-NES posteriores autem IAMBRES nominantur litteraliter explicitis: ugyan ottan a' Tudos Világ eleiben botsáta. Ekképen a' Tudományokból gyűjtött drága kintsekkkel meg rakodva az 1764-dik Eft. kedves Hazájában vissza térvén, a' mellynek fölgálatjára életét fenntelni kívánta vala, a' maga különös táleltsomáinak ki-nyilatkoztatásokra csak hamar tágas mezeje adattaték, a' mid'm mindjárt a' következett Eftendőben ezen Kolosvári népes Eklésia-ban ennek akkori első Papja és belső Curátora Néhai Tiszt. Tud. SOOS FERENTZ Uram mellé Káplányul rendeltetvén, annakutánna két Eftendővel az örökké-való bódog életre által költözött Néhai Tiszt. Tud. DEÁKI SAMUEL Uram helyében Actualis Papságra lépett által. A' melly Hivatalát serényen és mindeneke-nek meg-elégedésekkel folytatván azonban elméjét a' Páros életre fordította, el vevén Feleségül Tiszt. FAZI MÁRIA Asszonyt, Néhai T. T. FAZI JOSEF Uramnak a' Sz. Németi Eklésia buzgó Lel-Tanítójának és a' Szatbmári Eklésiai Kerület Esperesfjének Kedves Leányát, a'kitől JOSEF Fia születetett. De mivel ezen Hazas Társának érvében a' hozzája-tartozó meg-ökolhatatlan hívseget nem találta vala-fel, Ezzel kötött fűvetsége-alól fel oldoztatván, másod ízben az 1775-dik Eft. Élete Párjának válastá, és magá-val sorossan egyesíté Nemz. SAS BORBÁRA Asszonyt, Városn-érdemes Tagja, Nemz. SAS MIHÁLY Uram perelmes Leányát, a'ki mostan ezen kedves és hozzá a' leg fívesebb indulattal viselő tetett Férjének tölle lett végső el-válásán vigasztalást nem találó társathan merülve kesereg. A' melly másodszori Házasági életének látá egy-pár kedves Gyümöltseit, kik között az első GYÖRGY édes Anyja vigasztalására e' Kolosvári Réf. Nemes Collégiumban

tanulását serényen folytatja, 2-dik SUSANNA a' kímég-fületése után csak hamar a' jobb életre által plántáltaték. Hogy e' Világi életnek minden boldogsága nem lehet kedvetlenség nélkül, ő - is nagy mértékben meg tapasztalta, mivel már az 1776-dik Eft. kezdetével a' Kökövénynek terhes fájdalmai magokat testében fészkelvén és eften önként meg-újulván. kivált utolsobb Eftendeiben igen súlyos kínokkal terheltetett, míg-nem végre ezen nyavalyának tíz egész Hónapokig majd szakadatlanul tarsott ostromlásai után ezen folyó Eftendőben Kis-Affony Havának 16-dik Napján kínaitól pihenést nyervén és el-közelítő meg-oklattanását mint-egy fenei előtt látván. vidám és tsendes elmével, Szívének gyakor buzgó foháskodásai között óhajtvá várja és kéri vala testének kötelei alól való ki-fabadulásra késülő Lelkének ferelmes Meg-Váltója által lejendő el-fogadtatását, a' melly-is ugyan azon Honapnak 18-dikán Világi életének LV-dik és Papi Hivatalá-nak XXIX-dik Eftendejében igen tsendesen el-is következék.

Ki volt legyen ezen drága emlékezetű T. T. Férjfu, mind az ő életére mind Hivatalának folytatására nézve, tudják azt mindnyájan nem csak ezen mi Városunkban sőt Hazánk-nak-is nagyobb részében valakik az ő Szíveket hathatóson megillető Tanításainak önön magokban nem kevés ízben igen hasznos gyümölcset tapasztalták. A' ki t. i. a' mint egy-felől a' magános tsendes életnek kedvellője lévén, idejének leg-nagyobb részét a' maga tanuló Házának Falai között Hivatalabeli foglalatosságaiban fereti vala tölteni-ugy más felől a' Lelki dolgokban épületet venni kíváno és a' tanúságot somjuhozó Lelkeknek, értelmes, foganatos, a' Szívet felbuzdító s a' Virtusokra hathatóson serkenő oktatásai; a' v itek ellen illendő fontossággal, a' lelket fel-ébreftő hathatósággal es meggyőző erővel egyben köztetett intései s dörgálásai, és akármelly keserűségekkel terheltetett s fájdalmokkal küzködő bánatos fíveknek meg-élektésekre és tsendes meg-nyugtatójokra kellemetes gyümölcsöket hozó drága vigasztalásai által, magát az Úknak Házában egy igen hasznos épületes és kedves Tanítónak esmértette. Az bonnan valamint az ő keserves Özvegye, árván maradott GYÖRGY kedves Fiával együtt ezen somoru eseteken mélyen meg sebbetett S. ível siránkoznak, nem külömben minden Felsőbb közép és alsobb Kenden-lévő Halgatói, illy kedves Tanítójoknak töllök lett vegső el-válását fájalommal emlegetik. Hasonló bánatban merülve kedves emlékezet ezen kesergő Versekben kívánta fenn tartani

A K O L O S V A A I R E F O R M. N E M E S
C O L L E G I U M.

Az El-költözött Papnak utolsó Szavai.

Negy Munkás voltam, az UR' Szőlőjében
Egy gyenge Plántáló, legelő Kertjében.
Meg-vallom Szívemből erőtlenségemet,
Meg-vallom hibámat, és gyengeségemet.
Nem tagadom! igen gyenge tserép voltam,
De a' fámba adott Igét bátran szóltam.
Valameddig éltem Szent Hívatalomat
Hűséggel viseltem, 's folytattam dolgomat.
Pállal, Apollóssal, híven plántálgattam,
Öntözgettem, és mint tudtam, irtógattam.
Az elő-menetelt ama' nagy Gazdára
Bíztam, a' Ki vígyáz, a' Munkás dőlőgára.
Az URé az Áldás, nálla a' Kegyelem,
Esőt ad a' Magra, ott a' Segedelem.
Örvendett a' Lelkem midőn a' munkának
Láttam foganattyát, fok Nemes Plántának.
Örömmel femléltem, annak jó gyümölcstét,
Hitét, Reménységét, ártatlan erköltsét.
Tapaftaltam fokban, igaz buzgoságot,
Szent, jámbor életet, és ártatlanságot.

De ellenben; óh jaj! melly nagy a' vezetség,
 Ki mondjam - é? árad a' híhetetlenség.
 Kitsin hazna vagyon Prédikálásunknak,
 Kevés foganattya hív dorgálásunknak.
 A' Bezed, az Ige, hull csak köziklára,
 Fojtó tövissekkkel bé-nőtt rofz határra
 A' melly, ha nem terem, nem a' Mag az oka,
 Hanem a' rofz földnek sivatag homoka.
 Az Igét hirdető Papnak betsületi
 Nintsen, az Igének a' miatt keleti.
 Az egéz Papi Rend vagyon útálatban
 Nagyok és kitsinyek előtt, gyalázatban
 Az Élet Bezedét midön prédikállyák
 Sokan csak nevetik, 's tsúfoson piszkállyák.
 A' KRISTUS Kerezte, mint a' Görögöknél;
 Bolondság volt, úgy-van ma-is némellyeknél.
 Mi az oka? hogy így árad e' vezetség?
 Az okoskodásban van fok eztelenség.
 A' Kevélység, midön börtsefségre áfir,
 Meg-fojtya a' Lélek' belső fúgarlásit.
 A' Világosodás ugyan fépen terjed,
 De a' Kevélység-is nagyobb tüzre gerjed.
 Amaz ugyan, igen szép dolog magában
 Ha a' fúvalkodás nintsen a' farkában.
 E' miatt nintsen Hír, el-tünt a' szereter,
 A' Vallás; csak külső pompa és tiztelet.
 Ehez ragaszkodni gyalázat és fégyen,
 Sok a' Templomba csak tsúfolkodni mégyen.
 A' Szent Irás, tsupán ámitó talalmány,
 Tsak Papok koholták, és káros tudomány.
 Nints bűn, nints büntető-ISTEN, nints kárhozat
 Nints ltélet: e' mind Páptól koholt fózat.
 Így foll a' kevélység es így okoskodik,
 Vagy igazán fólva így bolondoskodik.

Ez a' kevélység fül hihetelenséget,
 E' pedig átkozott istentelenséget.
 Széppel ditsekedik kívül minden-felől
 De rakva fekélyel a' kebele belől.
 Színes Virtussáit kívül fitogtattya
 De belől a' gonoszt titkon lappangtattya
 És nóha a' Lélek érzi hogy ő gyarló
 Bűnös, és a' rožra igen könnyen hajló.
 De ezt a' kevélység mérgesen tagadja,
 Törekedik hogy azt abból ki-ragadja.
 Mesterkedik minden képpen meg-fojtani
 Ezen belső érzést, éppen ki-írtani.
 Én bűnös nem vagyok; ilyen főkat penget
 Nyelvén, de élvében titkos bünt melenger.
 Kevélységével azt büntelen takarja,
 'S a' mi rút, azt szépnek állitni akarja.
 Nem nagy Vétek, úgy-mond, a' rút paráznaság,
 E' csak termézetni emberi gyarlóság.
 Nem vétek, és nem bűn magamat keretni,
 Nem bűn mások előtt magam kedveltetni.
 Holott fok vétkeknek csak ez a' kút-feje
 A' maga keretet fok bűnnek eleje.
 Maga kedveltetés többire tsalárdság,
 Színes hazudozás és rút tsapodárság
 E' fogva szabodon tselekezik mindent
 Mert a' külső Bíró, nem bünter-meg mindent.
 És mivel az örök büntetéstől nem fél,
 Igen szabadoson Zabola nélkül él.
 A' meg-tiltott rožra hanyat homlok rohan
 Mint Szarvas a' vizet téžza őllyan mohan.
 Nem tartoztathattya gonosz kívánságát
 Szabadoson üzi minden álnokságát.
 Lehet, úgymond, lopni, lehet rágalmazni
 Titkos úton-módon lehet tolvajkodni.

A' magam hasznára mindent el-követek
 Ha valamit azzal rajtam segíthetek
 Erőfakkal - is a' másét el-ragadom,
 Magamat senkiért én meg-nem tagadom.
 Mert tartozom magam javát munkálkodni
 E' végre: lehet más után ólálkodni.
 Ugyan-is, ha nintsen utolsó ítélet
 Örök boldogtalan, vagy örök jó Élet.
 Tehát mindent te - is szabadon meg-teheté,
 Valamire tetézik, mindenre rá meheté.
 Nem lévén Zabola déltzeg kemény fadban
 Kényedre nyargalhathé, e' tágas pályádban.
 Mert, ha nem tartázhé az örök büntetéstől!
 Hogy félnél a' külső polgári Törvénytől?
 Hízem ez, fok ezer vétkeé vagy el-takar
 Vagy el-halga, 's arról hallani sem akar.
 Ez előtt vétkedet, vagy el-titkolhatod,
 Vagy - ha ki-tudódik pénzel meg-válthatod.
 E' semmi lappangó vétket meg-nem büntet
 E' még ártatlan - is a' tömlöztbe ültet.
 Minden titkos vétket ki-nem keresgélhet,
 Ez így soha minden bünről nem ítélné
Solon, Lócurg, Minós, Numa, nem mondották;
Ne kívánnád; és ezt soha nem tiltották.
 A' forrásra melyből fok vétkék forranak,
 Nem akadtak; 's arról semmit se tudtanak
 Ha nints tehát modja a' külső Törvénynek,
 Ha nintsen jó fême e' vak Szövevénynek:
 Szükség: hogy egy idő egy öly' Élet légyen
 Mellyben minden Vétek, büntetést-is végyen.
 Szükség: a' mi itten titokba maradt
 Nyilvánúságra jojjön, és 'Soldot végyen ott.
 Szükség: hogy a' Virtus el-nyerje jutalmát
 És lássa a' bünön való diadalmát.

Mert az, hogy a' vétek maga - is büntetés,
 A' tsak hízelkedő tsalfa vélekedés.
 Hogy a' Virtusnak - is, Virtus a' jutalma
 Ez - is a' kevélység tsalárd bizodalma.
 Nyílván - való rehat és tagadhatatlan
 Hogy e' Nemes Réz: a' Lélek, halhatatlan.
 Ezt ha te igaznak lenni nem isfinéred
 Söt vakmerőképpen tagadni - is méred.
 Az Embert így tézed boldogtalanobbá
 Az oktalanoknál - is alább valóbbá
 Azért adott ISTEN okos lelket belé
 Hogy e' vágyakozzék Örök - Élet felé.
 Mert e' földi élet igen rövid idő
 Kevés arra hetven és nyóltzvan eztendő:
 Hogy ez alatt; az UR' felséges dólgaít
 Jól ki - tanulhassá fentséges útait.
 Még a' dúrva test - is femmivé nem lehet
 Nóha e', változáít ottan ottan vehet.
 Hát a' Lelket? a' melly el - oíolhatatlan
 Semmi réze nintsen 's el - bomolhatatlan.
 Mit gondolí? femmivé akarod - é tenni?
 Olly balgatag akarí 's olly vakmerő lenni?
 Haíontalan! mert ha kézbe nem foghatod
 Azt bizony! mérgedben el - fem - is ronthatod.
 Ember! ne tévelyegj! fordítsd inkább jóra,
 Eíedet 's e' dólgot vedd jobb gondolóra.
 A' jó Teremtőhöz ne légy háládarlan
 Ne légy kevély, finnyás, és olly gondolatlan
 Gondold - meg okoson, ha az elméd olly nagy?
 Hogy te - is nalandó, féreg, por, hamu vagy.
 Egy - kis Kováí miatt, nagy téíta meg poshad
 Kitsiny febről, az ép test gyakran meg - rothad
 Ha Szívedbe tsak kis hihetetlenség fér
 Tudd - meg: harapoz ez, és vezedeleim ér.

Ne fogadd -bé oda e' mérges rof magot
Mert meg - veztegeti ez az egész tagod
Mihelyt fűletik e' veszedelmes féreg
Fojtsd -meg, ne hogy légyen halált hozó méreg.
Vonny fúroffan mindent kemény régulára
Ugymint az Okosság 's az ISTEN' Szavára.
Azt jól meg - fontolván esmérđ -meg az igazt
Hányd -el a' feemetet, a' falakot, a' gazt.
Nem üveg a' jó gyöngy, az arany - is nem vas
A' kies legelő hegy, nem hideg havas.
A' Kristály sem gyémánt, nóha fényesége
Ragyog kívül, de nincs belső betsefsége.
Ne múlatozz! jövel! térj az igaz útra
Sies a' szép tíftra vízzel folyó kútra.
Kerüld -el a' mérges keferül vizeket,
Ne kedveld ínyedet meg - tsaló ízeket.
Rofz gyümöltse van az hihetelenségnek
Palásnakja ez az istentelenségnek.
Ezzel titkos bűnöd híjába takarod
Rejtekbe tartani híjában akarod.
Kézfűlt ez a' Lélek nem múlandó mára
Hanem Sékulumok fok milliómára.
Érez -e' magában óllyan kívánságot
Hogy érheffen ő - is halhatatlanságot.
Mert mit lát e' földön e' kitsiny tő gombján?
Igen kevés még az, ennek kitsin dombján.
De ama' fok ezer roppant Tsillagokban
Mint meg -annyi ezer és nagy Világokban.
Láttya az alkotó ISTEN' Böltsefségét
Láttya nagy Hatalmát és ditső felségét
Imádja munkáit, 's útait vizsgálja
Itt nem vólt ideje, hogy mind fel -találja
De ottan a' bóldog Örök -valóságban
Többet tanulhat - ki e' nagy Menny - Országban

Tifzrult elmével lát mindeneket jobban
Értekezik, szemlél, néz világosobban.
Közelebről látván a' Felséges ISTENT,
Ettől meg-tanúlhat, a' mi fűkség, mindent.
Közelebről nézi Keze munkájának
Nagy erejét és nagy vóltát jóságának.
Imádja ezt mind a' tsuda Termézetben
Mind az imadásra méltó Kegyelemben,
Ha tekint a' földre itt lát fetétséget
Tzivodást, háborgást, békételenséget.
Itt még a' Szemes - is nagyon vakoskodik
Még a' Bölts - is gyakran nem jól okoskodik,
Itt az Atyafi az Atyafit gyűlöli
Az Ember az Embert üldözi és öli.
Még az ártatlant - is méltatlanság éri
Sőt az igaznak - is gyalázat a' béri.
Itt még éttfaka van, tövisszes az út - is
Mellyen az útozo nem halad, ha fut - is
Itt gyakran támadnak menydörgő fellegek
Mellyekből omlanak fűrű fergeregek.
Örvend, hogy a' fűrű fetétségből ki - jött.
'S A' fényes Egekben Mennyei Polgár lött.
Oh nagy öröm' óh nagy és ditső bódogság
Oh örökké-tartó fényes világofság!
Valóban ebben áll Lelkem' idvefsége
Hogy szemem-előtt van az UR' ditsőfsége
És a' mit hittem azt, fínről fínre nézem
'S a' nékem meg-ígért bódogságot érzem.'

ISTENem! de hová ragada a' Lélek?

Tám a' Prédikálló - Székben állok? 's élek,
Ott nem vagyok, mert már pályám' ki - futottam,
És testemre nézve a' Sírba jutottam.

De élek! Hitemnek el - vettem jutalmát
Valósággal érzem a' Hit' diadalmát.
Te pedig óh Ember! e' Tudományt hald - meg
Bóldog a' ki Hízen, a' bóldogúl hal - meg.

Néhaj jó barátjának és Éinte 30 Éstendőtől fogva kedves
Collégájának emlékezetére írta Bodoki József a' Kolosv.
Réf. Collégiumban Philologiae Professor.

*****

Nehéz a' szerető fíveknek el - válni,
Majd halálos seb az, bajos azt ki - állni.
A' meg - sebhettett fívnem bírván kínait,
A' fízekre húzza fel - búzdúlt árjait;
Keferü vizeit veszi tsatornára
A' Szemekre, 's önti Víz - özön módjára.
Véli hogy - ha magát eként öblintheri,
Majd gyötrő fájdalmát azzal enyhitheti.
Ennek van most nállunk világos Példája,
Egy főmoru gyáznak nagy Matériája,
Midőn el - enyézék ründöklő faklyája
Ekkléfiánk' díze, egy ISTEN' főlgája.
Ama' VERESTOI GYÖRGY, kinek jó híre
Olly' mint drága kenet' jó illatú íre.
Jaj! ki - ne fíratná ez ISTEN' főlgáját
A' bölts Teremtőnek ily' Reinek Munkáját?
Kiben olly' fok kintsek voltak le - rétetve
'S Olly' fok Ajándékok fívébe rejtetve.
Majd meg - hasad fíve Élete Párjának,
Kedves Élte - fele, SAS BORBARÁjának.
Mint *Artémisia*, *Mausolját* fíratva
Érte magát mint - egy könyvekben úztatta:
Ugy kefergette ez Élte' kedves Párját,
Öntötte érette özönjének árját.
Jaj Szívemnek fele! Férjem! és Barátom! (látom
Hová mégy? hogy hagy - el? mert fíetű ugy
Sok

Sok kínaid' után kívánék meg - nyugodni,
 De én fogok érted holtomig aggódni.
 El - mégy, 's ketté mettzed meg - sebhett fívemet;
 'S szenvedhetetlenné téved életemet;
 Szívemnek már felét veled el - temetem
 Felét a' mejjemben vérrel tsepegtetem.
 Jaj! hogy kell meg - válnom, ily' drága kintsemtől?
 Bár váltam volna - meg inkább életemtől;
 Szemeim mig élek, fázazok nem léznek
 A' Könyvekben úznak, 's fojamatot téznek
 Nem felejtelek - el, mig lezék lehelletem,
 Mert Paraditsom volt Te veled életem.
 El - szá azták ebben fíves Barátjokat
 Papok, Professorok, hív Jónathánokat.
 Kik azért fémeket hijába fázasztják
 Mert más 's más özönök azokat áztatják
 Érti ki ki benne ketté mettzett fívét,
 Midön el - fázasztja ily' Barátját, 's Hívét;
 Ki velek mindenkor élt fész egyyességben
 Nyájas fzeretben, 's példás Békefésben.
 Sír, zokog Kolosvár, midön ily' Papjától
 Meg - válik, 's el - fázad kedvellet Attyától.
 Ki a' KRISTUS' Nyájját híven legeltette,
 Gyenge Báránykát kebelébe vette;
 Ki mikor úgy kellett, együtt firt Sirokkal,
 Réfzt vett a' bánatban a' fómorkodókkal;
 Ki *Boánerges* volt óllykor Tanításban
Barnabás ha kellett a' vígáztalásban;
 Ki néha *Mófés* volt, Tízta felidségben,
 Néha bünös ellen *Illyés* keménységben;
 Ki mint *Ésaiás* fontos dólgoakat írt,
 'S a' Népnek romlásán, mint *Jérémiás* firt.
 Ki más *Apóllós* volt, ékesen fállásban,
Pál ISTEN' fékiben az elé adásban.

Illy Papót, 's Barátot, hát ki ne fíratna?
Sűrű Könyvet érte melly sem nem húllatna?
El-rüntél Barátunk de élz még fízünkben,
Mig élünk lefz híred emlékezetünkben
Haza mentél, 's minket főmoru gyáfban hadz
Mi firunk, Te fényes Palotában vígadz.

Kedves Baráttjának 's Pap társának méltó tífteleteré írtá
Zordai Sámuel a' Kolosvári Róf. Ekláfjának egyik méltó
tatlan Papis, és a' Kolos s' Kalotaf gi Papi Kerü-
letnek Prosémora

*****

JAj! mit hallok esmét ujjabb főmoru hír
Érdekli fülemet, holott többet nem bír
Szívem el- vífelni; mert már óllyá lettem
Mint a'kit az Égi Tüz talál mellettem;
Nagy ISTEN! talám most ellenünk ki-költél
Bánatot fízünkre hogy ólly' bővön töltél,
Talám haragodnak tárgyává csak minket
Tettél, hogy esmérnök támos esetünket.
Eddig nem epezté fízünk semmiféle
Bánat, 's keferőség árjától nem féle.
Örömmel töltöttük Éltünknek napjait,
Majd nem-is esmértük ennek sok jajjait.
Eltünk egymás között fész Atyafiságban
Szín-mútatás nélkül, nyájas barátságban;
Most, édes Szüléink Ölekben fiertünk
Majd, kedves Vérinkel edjütt örvendettünk.
De óh! meg-bóditá fíves örömünket
'S Jaj-főra fordítá víg éneklésünket.
Az, a'ki Királyi Páltzáját forgattya [tya.
Tsak edjet foll, 's meg-lefz mindjárt akarát-
A' ki végheterlen 's, nagy Bóltsefségében
Nem esmér egyenlöt, senkit erejében.

A'ki

A'ki hogy az Ember hozzás szerentsével
 Éllyen, nem ítéli jónak Értelmével
 Nem, mert a' szerentse-Maflaga meg-ejti
 Tsak hamar az Embert, 's Halójában rejti.
 Azért, engemet - is bánatra juttata
 Az, a' ki Karjain eddig hordozgata.
 Tsak most, hogy el-vévé szerelmes Anyámat
 'S Esmét újjabb Gyáflzal boritá Ortzámat
 Edjik bánatomra más bánatott adott
 Edjik sebem mellé már más-is fokadott
 Egy, vérzik Néhai jó Édes Anyámért
 Más, VERESTOI GYÖRGY szerelmes Bátyámért.
 Ugy-van, VERESTOI GYÖRGYöt síratom már
 Másik sebem eddig még bé-nem forrott bár.
 Síratom, mert hozzám láttam fívességét
 Jó Indulatjának nagy egyenességét.
 Tanítását sokszor örömmel hallottam
 'S Hogy nyomát kövessem tsak azt óhajtottam;
 De óh, nem hallom már, azt a'kit szerettem
 Hallani, s' a' kiben gyakran örvendtettem.
 Bé-zárta a' fagyos Halál ajakait
 Nem hallattatja már vígafltalásait
 Annak, ki sokakat élefltett fíavával
 'S Kegyességre intett szép Tanításával
 El-enyélzett, de él sokaknak fívekben
 Kedves lefl mindenkor emlékezetekben.
 Kedves Bátyám én-is él - nem felejtelek
 És Elméből soha ki-sem-is ejtelek.
 Nyúgodjal tsendesen a' Földnek porában,
 Lelked már örvendez hív Meg-Váltójában
 Én pedig a' meddig élek tsak azt kérem
 Hogy veled élhessek, mert tsak úgy esmérem
 Bóldognak magamat, URam segits-elé
 Lábam vezérellyed a' Meny - Orflág - felé.

Igy keflergi Néh. T. Kedves Battya Urának halálát.
 1. Intze Sámuel a' Kolosv Réf. Ekklesiában
 Édes Attyának segítő Káplannya.

❖ ❖
*A' Meg-hóltak Halgatóival való
Beszélgetése.*

A' H A L G A T O K.

Kedves Lelki Atyánk! hova mégysz elöllumk?
Éretted a' Lelkünk, ki szakad belöllumk.
Könyvek özönében áztatyuk fêmeink'
Meg-hasadnak érted bánatos fíveink.
Az ISTEN Házának öllum nagy a' bánattya,
Mellyben mint Pellikány a' mellyét faggattya.
Hová rüfz ISTENnek válastott fólga.
A' Kit meg-nem adhat Magyar Házánk' Tája.
Az ISTEN Házában utánad fiettünk,
Bádgýatt Lelkeinkbe meg-újjulást vettünk.
Tanításod hatott belsö rézeinkre,
Tsontunk velejére, 's minden ízeinkre.
Mint sebes patak föllumt fádól a' Sz. Írás.
Melly Lelkünkig hatván közztünk vólt fírás.
Hideg Tetemeid' körül jaj mind fírunk.
El-felejtet réged' tsak Témetö fírunk.
A' M E G - H O L T.
Meg-maradnék kedves Nyájam még nállatok,
Meg-hólt Testem körül kik fírva állatok.
Szokott buzgó fívvél még legeltetnélek,
Hogy venne újjulást, bennetek a' Lélek.
De az UR Házában én valék tsak fólga
Tudjátok fólgának hogy vagyon a' dolga.
Ha Ura parantsol kéz fívvél kell menni.
Egéfzen kedvében hogy ha akar lenni.
Hív az UR, Munkámnak hogy jutalmát adja,
Kínt látott Testemböl Lelkem ki-ragadja,
Szent Szólgálatomnak van méltó jutalma,
Mellyet JÉSUMnak fertzett diadalma.
Már látom, közztetek a' mit nem láthattam,
A' melly Ditsöfséget nem magýarázhattam.

A' Sérafinokkal vagyom mulatásom,
Ditsöült Lelkekkel örökös lakásom.
Nóhát kedves Nyájam az Eget ne vijjad,
Nyomorult Testembe Lelkemet ne híjjad.

A' H A L G A T O K.

Hízzük jó Páftorunk melly nagy ditsőséged
A' Mennyei karok meg - öleltek téged.
Bé - mutattad magad' immár ISTEN előtt,
Mellyért velünk együtt könyörgél ez előtt. *ü*
Örök, 's tökéletes boldogság vett körül
Mellyben Ditsö Lelked mind vég - nélkül örül.
De még - is könyveink azért méltán húnak,
Lelki Tanítóink hogy töllünk el - mulnak.
A' Pál már ez - előtt el - repült előllünk
Most VERESTOI GYÖRGY költözik - el töllünk
De bizony jaj! méltán fenyeget így az Ég,
Mert egy - máshoz fívünk, öly hideg mint a' jég.
Térics - meg óh ISTEN 's mindnyájan meg - térünk.
Adj öly' Lelki Páftort mi tsak azon kérünk.
Te pedig vígadozz az Egek - Egében,
Meg - ditsöült Szentek fényes Seregében.

A' M E G - H O L T.

Papi áldásomra nyitom - meg fájamat,
Végső favaimmal meg - áldom nyájamat.
Tégyen a' JEHOVA maga jobb karjára
Ugy - mint egy Petséter, 's végyen őltalmára.
Minden Áldásait Ti - reátok ontsa
Ellenségeitek példáson meg - rontsa.
Végre mikor értek utolsó órára,
Lelketek fogja - bé a' magos Ég - vára.
Hol veletek együtt, és a' több Szentekkel
Dítsérjük az ISTENT hosánna Énekkel.

Néhai jó Urat, Fautorát, el-felejtethetlen Lelki Tanítóját ek -
képen kesérgi Ersek *Vjuári Ijvún.* Kolosvári Hites Polgár.

Jaj! meg-hül a' Vérem, az egész testemben
 A'mikor egy dolgot forgatok, ezemben.
 Hogy éngem oktató Édes Atyám meg-holt.
 Hideg tetemeit bé-fedezte egy bólt.
 Képzelődéfemben láttatik égy sereg.
 Mellynek minden tagja jaj! miként kesereg.
 Az, Árvák Serege, fúván ilyen fellő,
 Hervasztva lengedez, jaj! de be-nem kellő.
 Hallottam mint légyen az árvának dolga.
 Nintsen e' Világon alább-való fólga.
 Mint mást jobban fújja az Árvát a' fél-is,
 Sanyaruságot lát akár merre kél-is.
 Kedves Atyám, hát ily' forsra mért juttattál,
 Reméntelenségre mi-módon hagyhattál.
 De nem nyitom számat a' zúgolódásra,
 Jóllehet bánatim tódulnak égy-másrá.
 Mert eleven példa valál szemem-előtt,
 Kin mélység mélységet kiáltott ez-előtt.
 Még-is nem fokadtál békéttelenségre
 Hired' fêmeivel néztél csak az Égre.
 Tudom az ISTENnek van égy titulusa,
 Mellyhez az Árvának vagyon méltó jufsa.
 Ő Árváknak Atya, magáról azt mondja.
 Van hát az Árvákra bizonyoson gondja.
 ISTENem! hát benned vetem reménységem,
 E' Világon Te légy fővebb nyerefségem.
 Adjad még-ne tsaljon Világ' fővevénnye,
 Hadd lehessek ennek én csak jövevénnye.
 Vífely gondot réám több Árváid között
 Mert az Árvaságon szívem meg-ütközött.
 Te pedig jó Atyám, kit el-nem felejtlek,
 Szívemből mig-élek soha ki-nem vetlek.
 Örvendezz már a' sok ezer Angyalokkal
 Álgvad zínről zínre az URat azokkal.

Így keletgi néhan kedves Édes Atya el-felejtetlen halálá
 Verefői György. Logicus.

V E G E.